

It was established that during the period of martial law, it is extremely difficult to identify the reasons for committing offenses by children, since the country is in chaos on the occupied territory. The law enforcement bodies of the state authorities of our country are not able to fully work and take measures to prevent and stop crimes where children are the subjects, therefore the situation in such territories is not controlled.

Keywords: juvenile prevention, children, illegal behavior, preventive activity.

DOI: 10.33766/2786-9156.104.162-171

УДК: 342.95

*Музичук О. М., доктор юридичних наук, професор,
заслужений юрист України, проректор Харківського національного
університету внутрішніх справ (м. Харків, Україна)*

e-mail: o.muzychuk23@gmail.com

ORCID iD: <http://orcid.org/0000-0001-8367-2504>

НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ КОМПЕТЕНЦІЇ СУБ'ЄКТІВ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ В УМОВАХ НАУКОВО-ТЕХНІЧНОГО ПРОГРЕСУ

У статті наголошено, що питання компетенції суб'єктів публічного адміністрування неможливо розглядати окремо від науково-технічного прогресу та його останніх провідних тенденцій.

Акцентовано увагу на тому, що інновації постають самостійною спрямовуючою силою та джерелом розвитку суб'єктів публічного адміністрування. Подібний розвиток розглянуто крізь призму окремих напрямів вдосконалення діяльності суб'єктів публічного адміністрування в умовах науково-технічного прогресу, під яким розуміється постійний розвиток науки і техніки, у ході якого закладаються принципово нові підходи та погляди на звичні явища й процеси, а також формуються тенденції, що визначають сутнісне бачення суспільства як такого, а також місце в тих або інших процесах окремої особи (організації, регіону, держави).

До кола таких напрямів вдосконалення віднесено втілення в компетенції суб'єктів публічного адміністрування особливостей розвитку економіки та публічного адміністрування держав світу, які закладають тенденції науково-технічного прогресу; спрямованість на накопичення та раціональне використання інтелектуального капіталу; формування й розвиток інноваційного потенціалу суб'єктів публічного адміністрування; удосконалення маркетингової та комунікаційної діяльності суб'єктів публічного адміністрування.

Перспективними напрямками подальших досліджень визначено подальше наукове осмислення сутності ентузіазму публічних службовців як ознаки (показнику) їхньої діяльності в адміністративно-правовій площині, а також детальний аналіз кожного окремого наведеного напрямку удосконалення діяльності суб'єктів публічного адміністрування на рівні компетенцій та владних повноважень останніх в умовах науково-технічного прогресу. Окремо акцентовано увагу на необхідності розробки методичних рекомендацій, спрямованих на максимальну

деталізацію впливу науково-технічного прогресу на діяльність вітчизняних та зарубіжних суб'єктів публічного адміністрування, монографій, посібників, проведення міждисциплінарних круглих столів, симпозіумів, самітів та конференцій.

Ключові слова: компетенція, публічне адміністрування, суб'єкти публічного адміністрування, науково-технічний прогрес.

Постановка проблеми. Як зазначають китайські дослідники С. Zhao та J. Xiao, науково-технічний прогрес країни є провідною рушійною силою економічного розвитку та його міцною основою; він впливає на всеосяжну національну силу країни та стає вирішальним фактором міжнародної конкурентоспроможності [1, с. 554]. Водночас питання компетенції та владних повноважень суб'єктів публічного адміністрування неможливо розглядати окремо від науково-технічного прогресу та його останніх провідних тенденцій. Не випадково Н. Милорадова, І. Охріменко, В. Доценко, Т. Матієнко, О. Рівчаченко зазначають, що саме володіння інформацією, розвиток навичок її прикладного використання дозволяють забезпечити мобілізацію ресурсів, формування готовності працівника до виконання професійно важливих завдань тощо [2, с. 2].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Окремим питанням сутності суб'єктів публічного адміністрування та їх компетенції присвячували свої наукові дослідження В. Б. Авер'янов, Н. О. Армаш, Ю.П. Битяк, К. Л. Бугайчук, Ю. В. Георгієвський, Д. І. Голосніченко, В. К. Колшаков, А. Т. Комзюк, О. Д. Крупчан, Н. П. Матюхіна, О. М. Музичук, О. О. Навроцький, О. В. Тодошак та інші автори. Проте дана проблема в умовах науково-технічного прогресу постає у світлі новітніх викликів, зокрема зазнає впливу принципово нових тенденцій, що відображаються не лише на діяльності суб'єктів підприємницької діяльності, але й закладають новітнє бачення компетенції суб'єктів публічного адміністрування.

Формулювання цілей. Мета статті полягає в тому, щоб сформулювати бачення системи напрямів вдосконалення компетенції суб'єктів публічного адміністрування в умовах науково-технічного прогресу. Для досягнення вказаної мети необхідно вирішити такі завдання: визначити місце інноваційних процесів у сфері діяльності суб'єктів публічного адміністрування; детально проаналізувати погляди науковців на сутність публічного адміністрування, суб'єктів публічного адміністрування та їхню компетенцію; сформулювати розуміння науково-технічного прогресу в контексті досліджуваної проблематики; розглянути напрями вдосконалення компетенції суб'єктів публічного адміністрування в умовах науково-технічного прогресу.

Виклад основного матеріалу. О. М. Ярошенко, Н. М. Вапнярчук, Ю. М. Бурнягіна, Н. В. Козачок-Труш і Л. В. Могилевський до рушійних факторів на шляху формування кадрової складової інноваційного розвитку економіки держави відносять підготовку інноваційних кадрів – кваліфікованих робітників, здатних до творчої праці, підвищення кваліфікації, впровадження високотехно-логічних технологій на основі розвитку системи безперервного навчання [3, с. 683].

Поштовхом до формування такого інноваційного вектору вітчизняної економіки та «прискорення» реформування публічного адміністрування в Україні стали, як зазначають О. Брусакова, О. Кармаза, В. Василенко, В. Мороз, відразу дві суспільно важливі події, а саме Помаранчева революція 2004 року та Революція Гідності 2013–2014 років [4, с. 30]. Водночас ефективність євроінтеграції регіону, як зазначають Ю. Подорожній, С. Болдіджар, О. Софілканич, залежить, з одного боку, від ефективності реформ за напрямом торгівлі та пов'язаних із нею питань, а з іншого – від ефективності реформ за напрямом економічного та галузевого співробітництва [5, с. 291], в основі яких лежить реформування як бізнес-сектору України, так і сфери діяльності суб'єктів публічного адміністрування.

Під публічним адмініструванням К. Л. Бугайчук розуміє вид діяльності публічної адміністрації, який виражається, крім надання адміністративних послуг, у реалізації та виконанні законів і підзаконних нормативно-правових актів [6, с. 42]. Водночас авторський колектив у складі таких провідних науковців-фундаторів адміністративно-правової науки, як О. Музичук, С. Шатрава, Н. Цибульник, О. Безпалова, до найважливіших елементів ефективного публічного адміністрування відносять гнучке та однозначне законодавство; чітку підзвітність суб'єктів господарювання органам контролю та нагляду в поєднанні з ефективним інститутом відповідальності; активне впровадження в повсякденну діяльність новітніх стратегій і засобів, ефективність яких підтверджена на міжнародному рівні [7, с. 65].

Публічне адміністрування втілюється в діяльності специфічного кола суб'єктів, наділених відповідним обсягом компетенції та владними повноваженнями. З. Р. Кісіль та Р. В. Кісіль визначають суб'єкта управління, як державного службовця, або іншого компетентного суб'єкта, сукупність характерних правомочностей котрого зумовлюють можливість (у деяких випадках обов'язок) останнього вчиняти владно-розпорядчу діяльність, спрямовану на організацію та дискурсування безпосереднього об'єкта управління, у межах та порядку, передбачених чинним законодавством [8, с. 60].

К. Л. Бугайчук під суб'єктами публічного адміністрування в органах Національної поліції розуміє спеціально уповноважені підрозділи (посадових осіб), які мають владні повноваження щодо впорядкування та розвитку внутрішніх управлінських процесів, організаційних структур Національної поліції, вироблення та реалізацію управлінських рішень [9, с. 69].

Так ми підходимо до того, що владно-регулюючий вплив суб'єктів публічного адміністрування розкривається саме у їх компетенції. Окремі дослідники виділяють серед основних підходів, що забезпечують якісне формування професійних умінь і компетенцій майбутніх поліцейських, аксіологічний, гуманістичний, діяльнісний, інтеграційний, компетентнісний, особистісно орієнтований, праксеологічний, ресурсний, синергетичний, системний. Водночас саме компетентнісний підхід науковці вважають визначальним [10, с. 38].

Британські дослідники В. Rees та Е. Garnsey вважають, що компетентнісні підходи є одними з технік, які спрямовані на те, щоб виміряти поведінку, навички, знання та розуміння, що мають вирішальне значення для ефективної управлінської діяльності. Науковці стверджують, що компетентнісні підходи розширюють можливості та розвивають керівників, одночасно дозволяючи їм досягати організаційних цілей [11, с. 551].

Водночас L. Lai, досліджуючи вплив соціальної та особистої влади на суспільні відносини, виокремлює два універсальні виміри соціального сприйняття – ентузіазм та компетентність. Науковиця наголошує на тому, що особиста влада посилює стереотипне сприйняття ентузіазму, тоді як соціальна – підвищує стереотипне сприйняття компетентності, а також свободи волі, що визначається науковицею як окремий вимір [12]. Поділяючи таке інноваційне бачення, наголошуємо на необхідності широкого осмислення сутності ентузіазму публічних службовців як ознаки (показника) діяльності в адміністративно-правовій площині.

Звертаючись до етимології слова, О. М. Сліпущко визначає компетенцію як сукупність належних знань щодо конкретного питання, коло повноважень посадової особи чи організації [13, с. 235].

Водночас, торкаючись історичного аспекту досліджуваної категорії, наведемо визначення, яке міститься в Радянському енциклопедичному словнику, згідно з яким під компетенцією розуміються повноваження, знання та досвід у певній галузі, надані законом чи іншим нормативним актом конкретній особі чи органу [14, с. 235].

Як бачимо, дане визначення дещо звужує розуміння компетенції як похідної категорії від конкретного нормативно-правового акту. Безумовно, обсяг компетенції має знаходити своє закріплення в нормотворчості, проте джерела його формування значно ширші, ніж вимоги законодавчих положень. Під такими джерелами можуть виступати формальна, неформальна, інформальна освіта у всій багатоманітності заходів, форм навчання, які охоплюють дані джерела. До того ж в умовах науково-технічного прогресу окремим джерелом, яке тільки починає формуватися та втілюватися в новітніх формах, виступає штучний інтелект, використання технологій якого може впливати на функціонування конкретного суб'єкта публічного адміністрування.

Г. О. Пономаренко під компетенцією розуміє закріплену законодавчими актами сукупність повноважень (прав та обов'язків), а також визначення предмета відання (кола вирішуваних завдань) [15, с. 16].

Аналізуючи компетенцію Корпусу оперативно-раптові дії Національної поліції України (далі – КОРД), В. Г. Грищенко, О. І. Трагнюк, В. М. Васильєв, Л. І. Миськів зазначають, що особливість КОРД полягає не стільки в специфіці повноважень і компетенцій, якими наділений цей підрозділ, скільки в нових підходах і можливостях для виконання поставлених завдань. Зокрема, зазначають дослідники, виконання поставлених завдань здійснюється завдяки якісному та професійному складу, технічному оснащенню, тактичній підготовці, а також

врахуванню вітчизняного та міжнародного досвіду роботи спеціальних правоохоронних органів європейських країн [16, с. 157].

Так, як бачимо, інновації постають самостійною спрямовуючою силою та джерелом удосконалення компетенції суб'єктів публічного адміністрування. Дане питання ми осмислюємо крізь призму окремих напрямів вдосконалення діяльності суб'єктів публічного адміністрування на рівні компетенції останніх в умовах науково-технічного прогресу, під яким розуміємо постійний розвиток науки і техніки, у ході якого закладаються принципово нові підходи та погляди на звичні явища та процеси, а також формуються тенденції, що визначають сутнісне бачення суспільства як такого, а також місце в тих або інших процесах окремої особи (організації, регіону, держави).

1. Втілення в компетенції суб'єктів публічного адміністрування провідних особливостей розвитку економіки та публічного адміністрування держав світу, які закладають тенденції науково-технічного прогресу. Зокрема, В. Бабенко, О. Правоторова, Н. Єфремова, С. Попова, І. Казанчук, В. Гончаренко, досліджуючи інноваційний розвиток Китаю, зазначають, що держава ініціювала створення зон високих технологій, технопарків, інноваційних кластерів, фондів підтримки інноваційних проєктів, у результаті чого постають принципово нові послуги, такі як автоматичні системи обміну велосипедами, автоматичні ресторани, автоматичні паркування тощо [17, с. 529]. Подібний досвід науково-технічного розвитку необхідно враховувати при організації взаємодії між органами публічного адміністрування та суб'єктами підприємницької діяльності в Україні та в ході втілення новітніх повноважень зарубіжних суб'єктів публічного адміністрування у сфері діяльності вітчизняних.

2. Спрямованість на накопичення та раціональне використання інтелектуального капіталу. Так у ході діяльності суб'єктів публічного адміністрування в контексті науково-технічного прогресу вважаємо доречним навести позицію авторів О. Бакумова, В. Невядовського та О. Шайгуро, які, досліджуючи моделі фінансового та організаційного забезпечення інтелектуального капіталу, пропонують напрями розвитку останнього за рахунок активізації використання сучасних інформаційно-комунікаційних технологій для більш ефективної роботи органів публічного адміністрування та розвитку державних послуг, орієнтованих на потреби громадян, розвитку співпраці на регіональному, національному та міжнародному рівнях у процесі формування інформаційного суспільства, створення ефективної інформаційно-комунікаційної інфраструктури, забезпечення широкої підтримки ідеї інформаційного суспільства та активної участі громадян у її формуванні, стимулювання використання сучасних інформаційно-комунікаційних технологій у сфері бізнесу, а також у сферах, що мають особливе значення для суспільства, забезпечення ефективного доступу населення до науково-технічної, економічної та іншої інформації через інформаційні системи, забезпечення захисту прав громадян в умовах стрімкого розвитку інформаційно-комунікаційних технологій [18, с. 16].

3. Формування і розвиток інноваційного потенціалу суб'єктів публічного адміністрування. Аналізуючи систему управління формуванням і розвитком

інноваційного потенціалу, окремі дослідники встановлюють низку ознак, що характеризують діяльність підприємства в умовах економічного середовища, що постійно змінюється: чутливість; здатність до навчання; здатність генерувати незвичайні рішення, відповідні ситуації; експериментування; внутрішня комунікабельність; готовність до ризику; адсорбція [19, с. 6]. Відповідно до даних ознак, на наше глибоке переконання, мають трансформуватися компетенція суб'єктів публічного адміністрування.

4. Удосконалення маркетингової та комунікаційної діяльності суб'єктів публічного адміністрування. Аналізуючи діяльність бізнес-структур в умовах пандемії, А. Росохата, М. Мінченко, А. Чикалова, О. Музичук зазначають, що маркетингова та комунікаційна політика продовжують відігравати провідну роль у роботі підприємств. Як наголошують науковці, саме тренд, що формується в комунікаційній політиці бізнес-структур, впливає на географічний простір, у якому відбуваються досліджувані процеси, більш сумісна тенденція з більшою ймовірністю матеріалізується з точки зору потенційних споживачів, а також швидше поширюється [20, с. 9]. І вітчизняні органи державної влади, органи місцевого самоврядування, інститути громадянського суспільства, на нашу думку, не мають стояти осторонь провідних тенденцій у сфері маркетингу та комунікацій, підлаштовуючи під них діяльність підрозділів зв'язків із громадськістю, у тому числі з урахуванням мемізації та максимального спрощення інформаційних повідомлень у сучасному інформаційному просторі.

Висновки. Підсумовуючи викладене, зазначимо, що питання компетенції та владних повноважень суб'єктів публічного адміністрування неможливо розглядати окремо від науково-технічного прогресу та його останніх провідних тенденцій.

Інновації постають самостійною спрямовуючою силою та джерелом розвитку суб'єктів публічного адміністрування. Подібний розвиток ми осмислюємо крізь призму окремих напрямів вдосконалення діяльності суб'єктів публічного адміністрування в умовах науково-технічного прогресу, під яким розуміємо постійний розвиток науки і техніки, у ході якого закладаються принципово нові підходи та погляди на звичні явища та процеси, а також формуються тенденції, що визначають сутнісне бачення суспільства як такого, а також місце в тих або інших процесах окремої особи (організації, регіону, держави).

До кола таких напрямів вдосконалення ми відносимо втілення в компетенції суб'єктів публічного адміністрування особливостей розвитку економіки та публічного адміністрування держав світу, які закладають тенденції науково-технічного прогресу; спрямованість на накопичення та раціональне використання інтелектуального капіталу; формування і розвиток інноваційного потенціалу суб'єктів публічного адміністрування; удосконалення маркетингової та комунікаційної діяльності суб'єктів публічного адміністрування.

Перспективними напрямками подальших досліджень визначено подальше наукове осмислення сутності ентузіазму публічних службовців як ознаки (показника) їхньої діяльності в адміністративно-правовій площині, а також деталь-

ний аналіз кожного окремого наведеного нами напряму удосконалення діяльності суб'єктів публічного адміністрування на рівні компетенції та владних повноважень останніх в умовах науково-технічного прогресу. Окремо наголошуємо на необхідності розробки методичних рекомендацій, спрямованих на максимальну деталізацію впливу науково-технічного прогресу на діяльність вітчизняних та зарубіжних суб'єктів публічного адміністрування, монографій, посібників, проведення міждисциплінарних круглих столів та конференцій.

Використані джерела:

1. Zhao C., Xiao J. The Analysis of Scientific and Technological Progress Based on SVDD. *Comprehensive Evaluation of Economy and Society with Statistical Science*. 2010. Pp. 554–558.

2. Miloradova N., Okhrimenko I., Dotsenko V., Matienko T., Rivchachenko O. Training Technologies as a Means of Communicative Competences Development of Prejudicial Inquiry Agencies' Investigators. *Postmodern Openings*. 2022. № 13 (2). Pp. 1–22.

3. Yaroshenko O. M., Vapnyarchuk N. M., Burnyagina Y. M., Kozachok-Trush N. V., Mohilevskiy L. V. Professional development of employees as the way to innovative country integration. *Journal of Advanced Research in Law and Economics*. 2020. № 11 (2). Pp. 683–695. DOI : [https://doi.org/10.14505/jarle.v11.2\(48\).39/](https://doi.org/10.14505/jarle.v11.2(48).39/).

4. Brusakova, O., Karmaza, O., Vasylenko, V., Moroz, V. Public administration and the protection of private rights: questioning its recognition and application under ukrainian law. *Ius humani-revista de derecho*. 2022. № 11 (1). Pp. 29–41. DOI : <https://doi.org/10.31207/ih.v11i1.294>.

5. Podorozhnii Y., Boldizhar S., Sofilkanich O. Formation of european integration development strategy of Ukraine. *Baltic journal of economic studies*. 2018. Т. 4. Вип. 1. С. 283-292. DOI : <https://doi.org/10.30525/2256-0742/2018-4-1-283292>.

6. Бугайчук К. Л. Публічне адміністрування: теоретичні засади та підходи до визначення. *Право і безпека*. 2017. № 3 (6). С. 38–44.

7. Muzychuk O., Shatrava, S., Tsybulnyk, N., Bezpalova, O. Public Administration as a Form of Realization of Public Authority. *Amazonia investiga*. 2020. Vol. 9. Núm. 30. Pp. 60–66.

8. Кісіль З. Р., Кісіль Р. В. Адміністративне право: навчальний посібник. 3-тє вид. Київ: Алерта; ЦУЛ, 2011. 696 с.

9. Бугайчук К. Л. Публічне адміністрування в органах національної поліції: об'єктно-суб'єктний підхід. *Форум права*. 2017. № 5. С. 64–72.

10. Bondarenko V., Okhrimenko I., Yevdokimova O., Sydorchuk N., Dzhezhyk O., Boichuk I., Kalashnik N., Kozlovets M., Slyusar V. Pavlenko V., Biruk N., Verbovskiy I., Bloschynskiy I. Professional Skills and Competencies of the Future Police Officers. *International journal of applied exercise physiology*. 2020. № 9 (5). Pp. 35–43.

11. Rees B., Garmsey E. Analysing competence: Gender and identity at work. *Gender Work and Organization*. 2003. Vol. 10. Iss. 5. Pp. 551–578.

12. Lai L. The effects of social vs. personal power on universal dimensions of social perception. *Frontiers in Psychology*. 2023. Vol. 13. DOI : [10.3389/fpsyg.2022.1050287](https://doi.org/10.3389/fpsyg.2022.1050287).

13. Сліпущко О. М. Тлумачний словник іншомовних слів української мови. Правопис. Граматика. Київ: Криниця, 1999. 511 с.

14. Soviet encyclopedic dictionary. Moscow: Soviet Encyclopedia, 1984. 1600 p.

15. Пономаренко Г. О. Функції суб'єктів загальної компетенції у сфері забезпечення внутрішньої безпеки держави. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*. 2007. № 38. С. 12–17.

16. Hrytsenko V. H., Tragniuk O. Y., Vasyliiev V. M., Myskiv L. I. Competences and Authority of the Corps of the Operative-Flash Action. *Amazonia investiga*. 2020. № 9 (29). Pp. 156–162.

17. Babenko V., Pravotorova O., Yefremova N., Popova S., Kazanchuk I., Honcharenko V. The innovation development in China in the context of globalization. *WSEAS Transactions on Business and Economics*. 2020. № 17. Pp. 523–531.

18. Bakumov O., Neviadovskiy V., Shaituro O. Intellectual capital development within the conditions of the information society. *Baltic journal of economic studies*. 2018. № 4 (4). Pp. 14–23.

19. Chorna M., Nord G., Bezghinova L., Melushova I., Dadin A. Company development strategy choice on the grounds of innovative potential assessment. *Academy of Strategic Management Journal*. 2019. Vol. 18 (1). Pp. 1–7.

20. Rosokhata A., Minchenko M., Chykalova A., Muzychuk O. The company's innovation development and marketing communication as a driver of the country's macroeconomic stability: a quantitative analysis of tendencies. *E3S Web of Conferences*. 2021. № 307. DOI : <https://doi.org/10.1051/e3sconf/202130707002>.

References:

1. Zhao, C., Xiao, J. (2010) The Analysis of Scientific and Technological Progress Based on SVDD. *Comprehensive Evaluation of Economy and Society with Statistical Science*, 554–558. [in English].

2. Miloradova, N., Okhrimenko, I., Dotsenko, V., Matienko, T., Rivchachenko, O. (2022) Training Technologies as a Means of Communicative Competences Development of Prejudicial Inquiry Agencies' Investigators. *Postmodern Openings*, 13 (2), 1–22. [in English].

3. Yaroshenko, O. M., Vapnyarchuk, N. M., Burnyagina, Y. M., Kozachok-Trush, N. V., Mohilevskiy, L. V. (2020) Professional development of employees as the way to innovative country integration. *Journal of Advanced Research in Law and Economics*, 11 (2), 683–695. DOI: [https://doi.org/10.14505/jarle.v11.2\(48\).39/](https://doi.org/10.14505/jarle.v11.2(48).39/). [in English].

4. Brusakova, O., Karmaza, O., Vasylenko, V., Moroz, V. (2022) Public administration and the protection of private rights: questioning its recognition and application under ukrainian law. *Ius humani-revista de derecho*, 11 (1), 29–41. DOI: <https://doi.org/10.31207/ih.v11i1.294>. [in English].

5. Podorozhnii, Y., Boldizhar, S., Sofilkanich, O. (2018) Formation of european integration development strategy of Ukraine. *Baltic journal of economic studies*, 4 (1), 283–292. DOI: <https://doi.org/10.30525/2256-0742/2018-4-1-283> 292. [in English].

6. Buhaichuk, K. L. (2017) Public administration: theoretical foundations and approaches to definition [Publichne administruvannia: teoretychni zasady ta pidkhydy do vyznachennia]. *Pravo i bezpeka – Law and Safety*, 3(6), 38–44. [in Ukrainian].

7. Muzychuk, O., Shatrava, S., Tsybulnyk, N., Bezpalova, O. (2020) Public Administration as a Form of Realization of Public Authority. *Amazonia investiga*, 9(30), 60–66. [in English].

8. Kisel Z. R., Kisel R. V. (2011) Administrative law: a textbook [Administratyvne pravo: navchalnyi posibnyk]. Kyiv: Alerta; TsUL. [in Ukrainian].

9. Buhaichuk K. L. (2017) Public administration in national police bodies: an object-subject approach [Publichne administruvannya v orhanakh natsionalnoi politzii: obiektno-subiektnyi pidkhid]. *Forum prava - Forum of law*, 5, 64–72. [in Ukrainian].

10. Bondarenko, V., Okhrimenko, I., Yevdokimova, O., Sydoruchuk, N., Dzhezhyk, O., Boichuk, I., Kalashnik, N., Kozlovets, M., Slyusar, V. Pavlenko, V., Biruk, N., Verbovskiy, I., Bloschynskiy, I. (2020) Professional Skills and Competencies of the Future Police Officers. *International journal of applied exercise physiology*, 9 (5), 35–43. [in English].

11. Rees, B., Garnsey, E. (2003) Analysing competence: Gender and identity at work. *Gender Work and Organization*, 10 (5), 551–578. [in English].

12. Lai, L. (2023) The effects of social vs. personal power on universal dimensions of social perception. *Frontiers in Psychology*, 13, DOI : 10.3389/ fpsyg.2022.1050287. [in English].

13. Slipushko, O. M. (1999) Interpretive dictionary of foreign words of the Ukrainian language. Spelling. Grammar. Kyiv: Krynytsia. [in English].

14. Soviet encyclopedic dictionary (1984). Moscow: Soviet Encyclopedia. [in Russian].

15. Ponomarenko, H. O. (2007) Functions of subjects of general competence in the sphere of ensuring the internal security of the state. *Visnyk Kharkivskoho natsionalnoho universytetu vnutrishnikh sprav - Bulletin of Kharkiv National University of Internal Affairs*, 38, 12–17. [in Ukrainian].

16. Hrytsenko, V. H., Tragniuk, O. Y., Vasyliiev, V. M., Myskiv, L. I. (2020) Competences and Authority of the Corps of the Operative-Flash Action. *Amazonia investiga*, 9 (29), 156–162. [in English].

17. Babenko, V., Pravotorova, O., Yefremova, N., Popova, S., Kazanchuk, I., Honcharenko, V. (2020) The innovation development in China in the context of globalization. *WSEAS Transactions on Business and Economics*, 17, 523–531. [in English].

18. Bakumov, O., Neviadovskiy, V., Shahturo, O. (2018) Intellectual capital development within the conditions of the information society. *Baltic journal of economic studies*, 4 (4), 14–23. [in English].

19. Chorna, M., Nord, G., Bezghinova, L., Melushova, I., Diadin, A. (2019) Company development strategy choice on the grounds of innovative potential assessment. *Academy of Strategic Management Journal*, 18 (1), 1–7. [in English].

20. Rosokhata, A., Minchenko, M., Chykalova, A., Muzychuk, O. (2021) The company's innovation development and marketing communication as a driver of the country's macroeconomic stability: a quantitative analysis of tendencies. *E3S Web of Conferences*, 307. DOI : <https://doi.org/10.1051/e3sconf/202130707002>. [in English].

Стаття надійшла до редколегії 06.12.2023

Muzychuk O., Doctor of Law, Professor, Honored Lawyer of Ukraine, Vice-Rector of Kharkiv National University of Internal Affairs (Kharkiv, Ukraine)

DIRECTIONS FOR IMPROVING THE COMPETENCE OF PUBLIC ADMINISTRATION SUBJECTS IN THE CONDITIONS OF SCIENTIFIC AND TECHNOLOGICAL PROGRESS

The article emphasizes that the issue of competence of public administration subjects cannot be considered separately from scientific and technological progress and its latest leading trends.

Attention is focused on the fact that innovations become an independent guiding force and source of development of public administration entities. Such a development is conceived through the prism of individual areas of improvement of the activities of public administration subjects in the conditions of scientific and technical progress, which is understood as the constant development of science and technology, during which fundamentally new approaches and views on familiar phenomena and processes are laid, as well as trends are formed, that determine the essential vision of society as such, as well as the place in certain processes of an individual (organization, region, state).

The circle of such areas of improvement includes the implementation in the competence of subjects of public administration of the features of the development of the economy and public administration of the countries of the world, which lay the trends of scientific and technological progress; focus on the accumulation and rational use of intellectual capital; formation and development of innovative potential of public administration entities; improvement of marketing and communication activities of public administration entities.

The promising directions of further research are further scientific understanding of the essence of the enthusiasm of public servants as a sign (indicator) of their activity in the administrative and legal plane, as well as a detailed analysis of each individual given direction of improving the activity of public administration subjects at the level of competence and authority of the latter in the conditions of scientific - technical progress. Particular attention is paid to the need to develop methodological recommendations aimed at maximum detailing of the impact of scientific and technical progress on the activities of domestic and foreign subjects of public administration, monographs, manuals, holding interdisciplinary round tables and conferences.

Keywords: competence, public administration, subjects of public administration, scientific and technological progress.

DOI: 10.33766/2786-9156.104.171-180

УДК: 351:328.185:323.2

Пилип В. В., кандидатка юридичних наук, доцентка кафедри адміністративного, фінансового та інформаційного права Ужгородського національного університету (м. Ужгород, Україна)

e-mail: victoria.pylyp@ukr.net

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0001-6483-0749>

ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ ІНСТИТУТАМИ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА: ФОРМИ ДІЯЛЬНОСТІ

На підставі аналізу окремих чинників у статті наголошено на потребі активізації діяльності щодо запобігання корупції та протидії злочинності корупційної спрямованості. Завдяки текстуальному аналізу положень міжнародно-правових актів, наголошено, що інститути громадянського суспільства мають підключатися до діяльності щодо запобігання корупції та протидії злочинності корупційної спрямованості. Визначено найбільш активних суб'єктів громадянського суспільства, що залучаються до такої діяльності, серед яких, зокрема, недержавні медіа та громадські організації.